

navnlig i Købstæderne, indskrænket i betydelig Grad. Ogsaa med dette Formaal kan jeg anbefale at gennemføre en meget klækkelig Hundeskat.

Johannes Lou: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), som for kort Tid siden havde Ordet, indrømmede, at der i hans Tale var forskellige Fejltagelser. Mig forekommer det, at hele den Tale, han holdt, var een stor Fejltagelse, baade med Hensyn til den Realitet, den indeholdt, og i særlig Grad med Hensyn til det Tidspunkt, paa hvilket den blev holdt. Men jeg er sikker paa, at hans Excellence den nye Handelsminister i et Partiværelse vil reilede det ærede Medlem tilstrækkeligt, saaledes at jeg kan forbigaa den Tilrettevisning, han i saa høj Grad trænger til.

Derimod skal jeg vende mig mod de forskellige Socialdemokrater, der har angrebet en af de bedste sociale Love, vi har faaet gennemført her i Rigsdagen, nemlig Loven om Aldersrenten. Den ene Socialdemokrat efter den anden stod op her og talte tryglende og truende og generede sig ikke for direkte at tale om Stemmekøb; hvis de Konservative og Venstre ikke hurtigst muligt rettede denne Aldersrentelov, saa købte de disse gamle Menneskers Stemmer. Det ærede Medlem Hr. Brochmann udtalte sig uforbeholdent, ja, nan tiggede endog Venstre og Konservative om dog at forandre denne Aldersrentelov og derved sikre os vore fremtidige Mandater. En saadan Hensynsløshed mener jeg paa det kraftigste at maatte tilbagevise. Der er ingen gamle, der overhovedet lader sig foregøgle noget fra Socialdemokraternes Side. Fra deres Side nar de aldrig faaet andet end store Løfter og store Ord, som aldrig nar kunnet blive indfriet. Den nu vedtagne Aldersrentelov understreger mere end tilstrækkelig, hvad der er opnaaet; medens Alderdsunderstøttelsen, da den naaede sit Maksimum, beløb sig til 27 Mill. Kr., er efter den nye Lov den Del af Udgifterne, som Staten bærer, 31 Mill. Kr. At der er Kommuner, der ved Ødselhed og paa anden Maade nar givet en Masse Penge ud, som de nu skal søge at faa ind, det kan vi ikke gøre for. Vi maa se paa Sagen, som den er. De 27 Mill. Kr. er blevet til en Udgift paa 31 Mill. Kr. Det er noget, som de gamle uden Vanskelighed vil forstaa, at denne Lov, ved hvis Vedtagelse Socialdemokraterne benyttede Afstemningen til at varme Bænke, er en Lov, som de ude i Befolkningen ikke vil faa nogen Fornøjelse af at drage til Felts imod; de nar jo tilmed ved

deres „Stemmer ikke“ understreget, at den ikke kan være værre end den Lov, vi alt paa dette Tidspunkt navde.

Der er et enkelt Spørgsmaal, som jeg vil stille til den højtærede Landbrugsminister. Det er med Hensyn til den Maade, paa hvilken Staten driver sine Gaarde. Fra det konservative Folkepartis Side er vi imod enhver Form for Statsdrift, og i ganske særlig høj Grad, naar den skal gælde det Landbrug, der skal være med til at betale en Del af de Skatter, som den store Statshusholdning i saa rigt Maal kræver. Det er os altid en Sorg at se, hvordan det gaar med disse statsdrevne Gaarde, Faurholm og Trollesminde, at se, hvorledes Tallene ser ud paa hvert Aars Budget, og saa se, hvad Resultatet bliver, naar Tallene gøres op paa Regnskabet. Det var for forrige Finansaars budgetteret, at disse Gaarde, der vist er paa en 300—400 Tdr. Land, skulde indbringe 20 000 Kr., idet Indtægten er opgjort til 360 000 Kr. og Udgiften til 340 000 Kr. Men hvad er Resultatet blevet? At disse Mønstergaarde møder med et Underskud paa 192 000 Kr. Hvis disse Mønstergaarde skal være Grundlaget for vort Landbrugs Økonomi, saa ser det meget daarligt ud med Landbrugets Skatteevne i de kommende Aar. Og naar man saa endelig siger, at disse Penge er blevet anvendt til Forbedringer af Ejendommene, saa vil man ved at gaa længere hen i selve Forslaget paa Side 557 se, at der til Bygningsarbejder paa Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde igen skal anvendes ikke mindre end 117 000 Kr. Jeg spørger den højtærede Landbrugsminister, hvor længe han vil finde sig i denne Statsdrift af et Landbrug. Jeg tror, det er imod hele hans Princip, og det skulde glæde mig, om han hurtigst muligt kunne komme til at nedlægge dette Landbrug.

Med Hensyn til de Rekonstruktioner af Ministeriet, der har fundet Sted, er vi blevet noget overrasket. Ved den sidste Regulering mødte vi dette, at en Minister var blevet udnævnt uden Portefeuille; Udnævnelsen skete honoris causa. Det har undret mig, at man ikke indenfor Venstre har fundet Anledning til at udnævne flere Ministre honoris causa. Der er saaledes det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, som vel nok har ydet Venstre lige saa store og fortjenstfulde Gerninger som de, der, saaledes som det nu oplyses for den højtærede Minister Hr. Klaus Berntsens Vedkommende, er Aarsag til, at han nu optræder som Minister i det paa ny rekonstruerede Ministerium. En saadan Frem-